

रायगड, नवी मुंबई, ठाणे, रत्नागिरी, सिंधुदुर्ग

कृषीवरु

रायगड

रविवार । दि. ६ सप्टेंबर २०२६ । अंक ९२ । पृष्ठे १० । किंमत ५ ₹

● (छायाचित्र : समीर मालोदे)

। रायगड । जिल्हा प्रतिनिधी ।

रायगड जिल्ह्यामध्ये शनिवारी (दि.५) “गोविंदा रे गोपाळा” यासह अनेक मराठी, हिंदी गाण्यांच्या ठेक्यावर नाचत वेगवेगळे सांस्कृतिक कार्यक्रम घेऊन दहीहंडीचा उत्सव उत्साहात साजरा करण्यात आला. या उत्सवाचा आनंद अबाल युद्धांपासून बच्चे कंपनीनेदेखील मनमुरादपणे लुटला. यावेळी अलिबाग येथे शेकाप पुरस्कृत अभिमानाच्या व मानाच्या दहीहंडीच्या सोहळ्याचे आयोजन करण्यात आले होते. या सोहळ्यात अनेक गोविंदा पथकांनी सहभागी होऊन मानवी मनोरं उभासून सलामी दिली. तो क्षण प्रेक्षकांनी आपल्या मोबाईलमध्ये टिपण्याचा प्रयत्न केला. त्यामुळे या दहिहंडीचा सोहळा अतिशय रंगतदार ठरल्याचे दिसून आले.

मरीआई
मेटपाडाने
केला
थरांचा
विक्रम

रायगड जिल्ह्यामध्ये ग्रामीण व शहरी भागात शनिवारी (दि.५) गोपाळकाळानिमित्त दहीहंडीचा जल्लोष साजरा करण्यात आला. यावेळी अलिबागमध्ये शेतकरी कामगार पक्ष, पुरोगामी युवक संघटना अलिबाग आणि प्रशांत नाईक मित्र मंडळ आयोजित मानाच्या दहीहंडीच्या उत्सवाची २४ वर्षांची परंपरा जपण्यात आली. हा सोहळा अलिबाग नगरपरिषदेचे बांधकाम सभापती प्रशांत नाईक यांच्या पुढाकाराने आणि मार्गदर्शनातून राबविण्यात आला. अलिबागमधील शेतकरी भवन

परिसरात दुपारी अडीच वाजल्यापासून नागरिकांनी जमण्यास सुरुवात केली. हा उत्सव पाहण्यासाठी काही तासांतच अलोट गर्दी झाली. सायंकाळी ५.०० वाजल्यापासून सुरु झालेल्या या सोहळ्यामध्ये उंच थरांसाठी गोविंदा पथकांची चुरस दिसून आली. गाण्याचा ताल, आणि एकावर एक थरातून सलामी, यामुळे दहिहंडीचा उत्साह, गोविंदाचा जल्लोष द्विगुणीत झाल्याचे पहावयास मिळाले. दरम्यान, कुलाबा ढोल पथकाच्या आवाजाने संपूर्ण परिसर दुमदुमून गेला होता.

(सविस्तर वृत्त पान ३ वर)

यांनी दिली विक्रमी सलामी..

अलिबाग येथील मरीआई मेटपाडा गोविंदा पथकाने नऊ थरांची सलामी देत एक नवा विक्रम केला. याआधी रायगडातील कोणत्याही गोविंदा पथकाला नऊ थर रचता आलेले नाहीत. त्यामुळे प्रशांत नाईक यांच्यातर्फे मरीआई मेटपाडा गोविंदा पथकाला १ लाख रुपयाचे बक्षिस जाहिर केले. तसेच, अलिबाग कोळीवाडा गोविंदा पथकाने आठ थरांची सलामी दिली. त्यांना प्रशांत नाईक यांच्यातर्फे ५० हजार रुपयांचे बक्षीस जाहिर करण्यात आले. त्याचबरोबर महिला गोविंदा पथकातील पोहरादेवी शास्त्रीनगर या पथकाने सहा थर लावून विक्रम केला. तत्पूर्वी, पाचनाका महिला गोविंदा पथकाने पाच थरांची मानाची सलामी दिली. तसेच, चेंदरे येथील श्रीदत्त महिला गोविंदा पथक, श्रीदत्त पुरुष गोविंदा पथक, श्री कानिफनाथ महिला गोविंदा पथक मेटपाडा, कुरुळ येथील श्री चिद्बादेवी गोविंदा पथकांसह इतर पथकांनी सलामी दिली.

सुरक्षेसाठी उत्तम व्यवस्थापन

अलिबाग येथील मानाच्या दहीहंडी उत्सवामध्ये याठिकाणी येणाऱ्या गोविंदा पथकांसाठी आयोजकांनी उत्तम व्यवस्थापन केले होते. रणवाहिकेसह अग्नीशमन दलाचे वाहन, वैद्यकिय यंत्रणा तैनात करण्यात आली होती. तसेच, गोविंदा पथकांच्या सुरक्षेसाठी आणि अपघात टाळण्यासाठी जमीनीवर मॅटची सुविधा देखील उपलब्ध करण्यात आली होती. तसेच, आयोजकांकडून वेळेवेळी योग्य ती खबरदारी घेतली जात होती.

जिल्ह्यात गोविंदांचा उत्साह शिगेला

। रायगड । जिल्हा प्रतिनिधी ।

रायगड जिल्ह्यात ग्रामीण भागांमध्ये घरोघरी जाऊन साखळी पद्धतीने नृत्य करत जल्लोष साजरा करण्यात आला. यावेळी गोविंदांवर पाण्याचा वर्षाव करण्यात येत होता. तसेच, गोविंदांनी दही-पोह्यांचा आस्वाद घेतला. त्यानंतर गल्लीतील तसेच नाक्यावरील छोट्या-मोठ्या दहीहंड्या फोडून गोविंदांनी आनंद व्यक्त केला. यावेळी महिला गोविंदा

पथकांनीही उत्साहाने सहभाग घेतला होता. रायगड जिल्ह्यात यावर्षी तब्बल ८ हजार ९७९ दहीहंड्या बांधण्यात आल्या होत्या. त्यामध्ये १ हजार ९१७ सार्वजनिक, तर ७ हजार ६२० खासगी दहीहंड्यांचा समावेश होता. यावेळी अलिबागसह पनवेल, खोपोली आणि कर्जत परिसरात लाखो रुपयांच्या बक्षिसांच्या दहीहंड्यांचे

आयोजन करण्यात आले होते. डीजेच्या तालावर गोविंदांचा उत्साह शिगेला पोहोचला होता. तसेच, सेलिब्रिटींची उपस्थिती आणि आकर्षक बक्षिसांमुळे दहीहंडी स्पर्धना चांगलीच रंगत आली. दरम्यान, अलिबाग शहरात शेतकरी भवन, जोगळेकर नाका, चेंदरे, मेटपाडा, रामनाथ, मारुती नाका इत्यादी ठिकाणी दहीहंड्या बांधण्यात

➡पान २ वर

पाचजण जखमी, एक गंभीर

रायगड जिल्ह्यामध्ये दुपारपासून दहीहंडी फोडण्याचा आणि सलामी देण्याचा कार्यक्रम पार पडला. यावेळी वेगवेगळे थर उभारताना तोंल गेल्यावर अनेकजण खाली पडले. त्यामुळे पाचजणांना किरकोळ दुखापत झाली असून, एकजण गंभीर जखमी आहे. त्यांच्यावर अलिबागमधील जिल्हा सामान्य रुग्णालयातील अति दक्षता विभागात उपचार सुरू आहेत.

अँगल अंगावर पडून मृत्यू

। पुणे । प्रतिनिधी ।

दहीहंडी फुटल्यानंतर स्टेजची कमान उतरवीत असताना लोखंडी अँगल अंगावर पडल्याने महिलांचा मृत्यू झाला आहे. ही घटना शुक्रवारी रात्री पावणे अकराच्या सुमारास पिंपरी-चिंचवड मधील जुनी सांगवी येथे घडली. सलमा पठाण (४५) असे मृत्यू झालेल्या महिलेचे नाव आहे. याबाबत सांगवी पोलीस ठाण्याचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक जितेंद्र कोळी यांनी माहिती दिली. जुनी सांगवी लेन नंबर दोन येथील विघ्नहर्ता दहीहंडी मित्र मंडळाची दहीहंडी शुक्रवारी

➡पान २ वर

मुंबईतील दहिहंडी उत्सवाला गालबोट

। मुंबई । प्रतिनिधी ।

मुंबईतील गोविंदा पथके गोपाळकाल्यानिमित्त शनिवारी सकाळपासून ठिकठिकाणी मानाच्या दहीहंड्या फोडत मोठ्या बक्षिसांच्या आमिषापोटी मुंबईत फिरत होती. मात्र, मनाई असतानाही १४ वर्षांखालील मुला-मुलींचा थरामध्ये समावेश करून मोठ्या रकमेचे पारितोषिक मिळविण्यासाठी दहीहंड्या फोडण्याचा प्रयत्न पथके करीत होती. त्याचवेळी मालाडमधील मालवणी परिसरात चिकुवाडी येथे दहीहंडी

बांधलेला वीटांचा खांब कोसळून जखमी झालेल्या सात वर्षांच्या गोविंदाचा मृत्यू झाल्याने दहीहंडी उत्सवाला गालबोट लागले. त्याचबरोबर सायंकाळी ६.३० वाजेपर्यंत ठिकठिकाणी थर कोसळून ११८ गोविंदा जखमी झाल्याची माहिती समोर आली आहे. मुंबई शहरातील ८३, पूर्व उपनगरातील २१, तर पश्चिम उपनगरातील १४ गोविंदांचा त्यात समावेश आहे. जखमी गोविंदांना तातडीने केईएम, नायर, शीव, राजावाडी, हिंदुजा, ➡पान २ वर

चिमुकलीचा सर्प दशाने मृत्यू

। वाण । प्रतिनिधी ।

अलिबाग तालुक्यातील कार्लेखिड येथील मैनुशेठ वाडा येथील हर्षवी पाटील या पाच वर्षीय चिमुडीचा मंगळवारी (दि.१) सर्पदशाने मृत्यू झाल्याची दुर्दैवी घटना घडली. मिळालेल्या माहितीनुसार, हर्षवी पाटील ही आजोबांसोबत दुसऱ्या घरात झोपली होती. सायंकाळच्या सुमारास तिचे आजोबा काही वेळासाठी उठून गेल्यानंतर दबा धरून बसलेल्या सापाने हर्षवीला दंश केल्याचे बोलले जात आहे. दरम्यान, काही वेळाने तिची आजी तिला उठविण्यासाठी गेल्यानंतर तिची प्रकृती गंभीर असल्याचे लक्षात आले. त्यानंतर कुटुंबियांनी तिला अलिबाग येथील एका खासगी रुग्णालयात आणले. मात्र, सुरुवातीला हर्षवीला सर्पदंश झाल्याचे स्पष्ट झाले नव्हते. प्रकृतीत सुधारणा न होता तोंडाला फेस येणे आणि श्वास घेण्यास त्रास होऊ लागल्यानंतर पुढील उपचारासाठी

➡पान २ वर

मुलानेच केले आईवर वार

। महाड । प्रतिनिधी ।

महाड एमआयडीसीमध्ये सध्या गुन्हाचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढत असून त्यामध्ये खून, खुनाचा प्रयत्न, महिलांवर अत्याचार, विनयभंग, घरफोडी, चोरी अशा गंभीर गुन्हांचा समावेश आहे. त्यातच रुपवली मुंबेकॉड येथे मुलानेच आईवर सुरीच्या साह्याने सपासप वार केल्याची घटना घडली आहे. राजेंद्र मोतीराम सुंभे (२४) असे मुलाचे नाव असून, विमल मोतीराम सुंभे असे जखमी आईचे नाव आहे. मिळालेल्या माहितीनुसार,

विमल सुंभे या बुधवारी (दि.२) सायंकाळच्या सुमारास आपल्या घरात भांडी घासत असताना त्यांचा मुलगा राजेंद्र हा भाजी कापण्याचा सुरा घेऊन घटनास्थळी त्याठिकाणी आला. त्यानंतर त्याने कोणताही विचार न करता स्वतःच्या आईवर सुरीच्या साह्याने सपासप वार केले. त्याने हा जीवघेणा हल्ला कोणत्या कारणास्तव केला ते अद्यापही अस्पष्ट असून, आईची प्रकृती चिंताजनक आहे. त्यांना अधिक उपचारासाठी पनवेल येथे हलविण्यात आले

आहे. दरम्यान, वडील मोतीराम सुंभे यांनी मुलाला रोखण्याचा प्रयत्न केला असता, त्यांच्यावरही मुलाने सुरीने वार केले. त्यात ते देखील किरकोळ जखमी झाले आहेत. या प्रकरणी राजेंद्र सुंभे यांच्या विरोधात महाड एमआयडीसी पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या संपूर्ण गुन्हाचा अधिक तपास सहाय्यक पोलीस निरीक्षक आनंद रावडे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस उपनिरीक्षक विक्रान्त फडतरे करीत आहेत.

माथेरानमध्ये युवकाची आत्महत्या

। माथेरान । प्रतिनिधी ।

माथेरानमध्ये अंबरनाथ येथून पर्यटनासाठी आलेल्या पर्यटकाने येथील अलेक्झांडर पॉईंट येथे दरीत उडी मारून आत्महत्या केल्याची घटना घडली. त्यानंतर तब्बल आठ तासांनी पोलिसांना रेस्क्यू टीमच्या मदतीने त्या तरुणाचा मृतदेह १५०० फूट खोल दरीतून बाहेर काढण्यात यश आले. मिळालेल्या माहितीनुसार, अंबरनाथ येथील सोनू जनकराम गौतम हा २१ वर्षीय तरुण शुक्रवारी (दि.४) आपल्या दोन सहकाऱ्यांसह माथेरान येथे पर्यटनासाठी आला होता. यावेळी सोनू गौतमसह त्याचा भाऊ अर्जुन गौतम व मित्र नासिर हुसेन खान हे येथील अलेक्झांडर पॉईंट येथे गेले होते. त्यानंतर सायंकाळी ४.०० वाजण्याच्या सुमारास सोनू गौतम याने तेथील खोल दरीत उडी घेतली. त्यावेळी त्याठिकाणी

➡पान २ वर

जुन्या पेन्शनसाठी मूक मोर्चा

। रायगड । जिल्हा प्रतिनिधी ।

रायगडमधील महाराष्ट्र राज्य जुनी पेन्शन समन्वय संघाच्यावतीने शिक्षक दिनाच्या निमित्ताने शनिवारी (दि.५) जिल्हाधिकारी कार्यालय येथे मूक मोर्चा काढण्यात आला. शंभर टक्के अनुदानावर आलेल्या शिक्षक शिक्षकेतर कर्मचाऱ्यांना जुनी पेन्शन योजना लागू करण्यात यावी, अशा अनेक मागण्यांसाठी पदाधिकाऱ्यांनी हा लढा पुकारला होता. याबाबत संघटनेच्या पदाधिकाऱ्यांनी जिल्हाधिकाऱ्यांना निवेदन दिले.

दि.१ नोव्हेंबर, २००५ पूर्वी विनाअनुदानित, अंशतः अनुदानित तत्वावर नियुक्ती होऊन शंभर टक्के अनुदानावर आलेल्या शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचाऱ्यांना १९८२ ची

जुनी पेन्शन योजना लागू करावी, अशी मागणी महाराष्ट्र राज्य जुनी पेन्शन समन्वय संघाची आहे. राज्यात असे सुमारे २६ हजार शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचारी आहेत, त्यांची मूळ नियुक्ती १९९२ ते २००४ दरम्यान झाली आहे. शासनाच्या अनुदान धोरणामुळे (सुरुवातीला २५-५०-७५-१००

टक्के आणि नंतर २०-४०-६०-८०-१०० टक्के) या कर्मचाऱ्यांना वेळेवर १०० टक्के अनुदान मिळाले नाही. २० टक्के अनुदानानंतर पुढील टप्पे वर्षानुवर्षे रखडले आहेत. त्यामुळे हे कर्मचारी २००६, २००८, २०१० मध्ये उशिरा १०० टक्के अनुदानित झाले. शासनाच्या इतर सर्व विभागात ➡पान २ वर

गणेशोत्सव तोंडावर असताना सुविधांचा अभाव प्रवाशांना पाण्यात उभे राहण्याची वेळ

अलिबाग एसटी स्थानक समस्यांच्या गर्तेत

। रायगड । जिल्हा प्रतिनिधी ।

गणेशोत्सव अवघ्या आठ दिवसांवर येऊन ठेपला असतानाही जिल्ह्याच्या ठिकाणचे अलिबाग एसटी स्थानक मूलभूत सुविधांपासून वंचित आहे. साचलेल्या पाण्याचा निचरा नाही, स्थानकात मोठमोठे खड्डे, बंद स्वच्छतागृह, अस्ताव्यस्त कचरा आणि बस सुटण्यास होणारा विलंब अशा समस्यांनी स्थानकाची अवस्था बिकट झाली आहे. लाखो रुपयांचे उत्पन्न देणाऱ्या आगाराला प्रवाशांना मात्र सुविधांच्या नावाने गैरसोयींचाच प्रवास करावा लागत असल्याचे चित्र आहे.

अलिबाग एसटी स्थानक ४० वर्षांहून अधिक जुने आहे. अलिबाग आगारात अडीचशेहून

स्थानकातील स्वच्छतागृह का बंद आहे, याची माहिती नाही. मात्र, याबाबत पडताळणी केली जाईल. स्थानकाचा परिसर स्वच्छ ठेवण्याची सूचना संबंधितांना केली जाईल. - राकेश देवरे, आगार व्यवस्थापक, अलिबाग

अधिक कर्मचारी असून, त्यामध्ये दीडशेहून अधिक चालक व वाहकांचा समावेश आहे. स्थानकात ६८ एसटी बस असून, एसटीला महिन्याला सुमारे पाच कोटी रुपयांचे उत्पन्न मिळते.

अलिबाग तालुक्यासह विविध भागांतील हजारो प्रवासी एसटीतून प्रवास करतात. जिल्ह्याचे ठिकाण असल्याने अलिबागमध्ये शासकीय कार्यालये, शाळा, महाविद्यालये मोठ्या संख्येने आहेत. नोकरी, शिक्षण आणि पर्यटनासाठी दररोज मोठ्या प्रमाणात नागरिक अलिबागमध्ये येतात. मात्र प्रवाशांच्या या वाढत्या संख्येच्या तुलनेत स्थानकातील सुविधा अपुऱ्या पडत आहेत.

स्थानकातील ठिकठिकाणी मोठमोठे खड्डे पडले आहेत. याच खड्ड्यांमधून एसटी बसची ये-जा सुरू असल्याने प्रवाशांना नाहक त्रास सहन करावा ➡पान २ वर

www.khatumasaleudyog.com

चविष्ट उकडीच्या मोदकाचा स्वाद

KHATU MASALE UDYOG
SINCE 1975

Modak Peeth
बासमती तांदळाचे मोदक पीठ

आजच खरेदी करुन आपल्या बाप्पाला खुष करा..

₹ 99/- Only
500g

अजब खरेदी करुन आपल्या बाप्पाला खुष करा..

₹ 99/- Only
500g

Call: 9049662080, 9920214230

Available at **amazon**

हर्ष...उल्हास...थरार...अन् जह्लोष

• (छायाचित्र: समीर मालोदे)

पोद्दादेवी शास्त्रीनगर
अलिबाग महिला गोविंदा
पथकाने लावले सहा थर

अलिबाग कोळीवाडा
गोविंदा पथकाने लावले
आठ थर

(पान १ वरून) अलिबागमध्ये मानाच्या दहीहंडीचा थरार

दरम्यान, या दहीहंडी उत्सवाच्या सोहळ्याचा शुभारंभ पारंपारिक ढोल ताशांच्या गजरानून करण्यात आला. त्यातून महाराष्ट्राच्या संस्कृतीचे दर्शन घडले. या सोहळ्याचे उद्घाटन रायगड जिल्हा परिषद माजी अध्यक्ष सुप्रिया पाटील यांच्यासह, शेकाप प्रवक्त्या चित्रलेखा पाटील, राज्य महिला आघाडी प्रमुख तथा उपनगराध्यक्षा अॅड. मानसी म्हात्रे, नगराध्यक्षा अक्षया नाईक, बांधकाम सभापती प्रशांत नाईक, जिल्हा सहचिटणीस अॅड. गौतम पाटील, रायगड बाजारचे चेअरमन नृपाल पाटील, शेकापचे ज्येष्ठ नेते द्वारकानाथ नाईक, कामगार आघाडी प्रमुख प्रदिप नाईक, अलिबाग नगरपरिषदेचे पाणी पुरवठा सभापती अनिल चोपडा, महिला व बालकल्याण सभापती डॉ. साक्षी पाटील, उपसभापती अॅड. अश्विनी ठोसर, वृषाली ठोसर, अॅड. निलम हजारे, संजना कीर, संतोष गुरव, संध्या पालवणकर, अॅड. निवेदिता वाघमारे, प्रिया वेलणकर, अजय झुंजारराव, युवराज पाटील, प्रीती झुंजारराव आदी मान्यवरांच्या प्रमुख उपस्थितीत नारळ वाढवून करण्यात आले. यावेळी अवधुत पाटील, नागेश कुलकर्णी, सतिश प्रधान, सर्व आजी-माजी नगरसेवक, पदाधिकारी, कार्यकर्ते, प्रशांत नाईक मित्रमंडळाचे सर्व पदाधिकारी व सदस्य आणि महिला मोठ्या संख्येने उपस्थित होत्या.

हा दहीहंडीचा उत्सव डिजेचा ठेका, दहीहंडी सोहळ्यावर सुमधूर अशी हिंदी मराठी गाणी, विजेचा

झगमगाट, शिस्तबद्ध नियोजन, फुलांनी आणि विद्युत रोषणाईने सजवलेली आकर्षक अशी उंचावरील दहीहंडी, गोविंदा पथकांच्या सुरक्षेसाठी उचलेले पाऊल, गठित केलेल्या समितीचे सभासद जबाबदारीने सांभाळत असलेले काम या सर्वच गोष्टीमुळे वेगळा आनंद देत होता. यावेळी अनेकांनी आपल्या मोबाईलच्या कॅमेरातून दहीहंडीचे छायाचित्र कैद करण्याचा प्रयत्न केला. काहींनी व्हिडीओ तर काहींनी सेल्फी काढून दहीहंडीचे चित्र टिपण्याचा आनंद घेतला.

शेकाप पुरस्कृत अलिबागमध्ये आयोजित करण्यात आलेल्या दहीहंडीचा उत्सव घरबसल्या बघण्याची संधी प्रेक्षकांनादेखील मिळाली. युट्यूबसह केबलवर थेट प्रक्षेपण बघण्याची सुविधा होती. त्यामुळे अलिबागसह वेगवेगळ्या भागातील जिल्ह्यातील नागरिकांनी, मानाची दहीहंडी घरबसल्या पाहण्याचा आनंद लुटला.

पावसात भिजत लुटला आनंद

शेकाप पुरस्कृत अलिबागमध्ये आयोजित करण्यात आलेल्या मानाच्या दहीहंडीचा शुभारंभ संध्याकाळी झाला. सकाळपासून जिल्ह्यात कडक ऊन होते. त्यामुळे पाऊस कधी पडणार याकडे अनेकांचे लक्ष लागले होते. मात्र, अलिबागच्या दहीहंडीचे उद्घाटन झाल्यावर काही क्षणातच उत्सवाला पावसाचे हजेरी लावली. या पावसात भिजत अनेकांनी दहीहंडी उत्सवाचा आनंद लुटला.

पाचनाका महिला
गोविंदा पथकाने
लावले पाच थर

४० फूट उंचीवर गोविंदांची विहिरीतील हंडी फोडण्यास झेप ३४ वर्षांची परंपरेतून गावाची एकजूट

रायगडच्या कुर्डुसमध्ये दहीहंडीचा अतोखा थरार

। धम्मशील सावंत ।
। पाली / बेणसे ।

रायगडच्या कुर्डुस गावातून दहीहंडीचा थरारक सोहळा समोर आला आहे. दहीहंडी म्हटलं की डोळ्यासमोर उभा राहतो तो मानवी मनोरा, गोविंदांचा जल्लोष आणि हंडी फोडण्यासाठीची चढाओढ... मात्र अलिबाग तालुक्यातील कुर्डुस गावात दहीहंडी साजरी करण्याची पद्धतच काहीशी वेगळी आणि अंगावर रोमांच उभे करणारी आहे. २५ ते ४० फूट उंचीवर... विहिरीच्या मध्यभागी बांधलेली दहीहंडी... आणि ती फोडण्यासाठी गोविंदांची थेट पाण्यावर झेप हा अतोखा क्षण नजरेत व कॅमेऱ्यात टिपण्यासाठी गर्दी उसळते. कुठलाही मोठा मानवी मनोरा नाही. कठड्यावरून घेतलेली धाडीस झेप... हवेतच हंडी फोडायची

आणि त्यानंतर थेट विहिरीच्या पाण्यात उडी घ्यायची... असा हा थरारक प्रकार कुर्डुसमध्ये दरवर्षी पाहायला मिळतो. विशेष म्हणजे, ही केवळ दहीहंडी नाही, तर कुर्डुस गावाच्या एकजुटीची ३४ वर्षांची परंपरा आहे. यंदा ही हंडी हर्ष जीवन पिंगळे या गोविंदाने फोडली.

१९९२ मध्ये देऊळ आळीतील तरुणांनी सुरू केलेल्या या अनोख्या उपक्रमाला आज गावकऱ्यांच्या एकजुटीने मोठं स्वरूप मिळाले. शैक्षणिक, सामाजिक, सांस्कृतिक वारसा लाभलेला दोमशे-तीनशे घर असणारा गाव, या गावात अनेक सण-उत्सव सुंदर पद्धतीने साजरे केले जातात. गोपाळकाला म्हणजे दहीहंडी हा उत्सव सुरुवातीला गावातील देऊळ आळी, कातळ आळी, दलाल आळी व सुकट आळी यांचे गोविंदा

पथक निश्चित असत. प्रत्येकाच्या अंगामध्ये आपल्या मंडळाची सोडो बनिवत घालून प्रत्येक तरुण गावामध्ये असलेल्या दहीहंडी फोडण्याचा प्रयत्न करत असत. प्रत्येक गोविंदा पथक आगदी इथे दहीहंडी फोडण्याचा प्रयत्न करत असत. या सगळ्या कोणताही गावभेद न लावता अत्यंत उत्साहाने दहीहंडी उत्सव कुर्डुस गावात साजरा केला जात आहे. या सर्वांमध्ये सुकट आळीतील गोविंदा पथक नेहमीच आकर्षणाचा ठरात असे. याचे कारण म्हणजे गोविंदा पथकाने काढलेली श्रीकृष्ण, राधा, पेंढा व गोपिका यांची भव्य-दिव्य बैलगाडीतून केलेली मिरवणूक. सुंदर वातावरणामध्ये सन १९८५ काळात देऊळ आळीतील ध्येयवेड्या तरुणांनी आगळीवेगळी दहीहंडी बांधण्याचा विचार केला.

आळीतील तरुण वर्ग विद्याघर पिंगळे, विकास थळे, मच्छिंद्र पाटील, मोहन पाटील, मॅर्रेड पाटील, कैलेंद्र शेरमकर, राजेंद्र थळे, शशिकांत पिंगळे, दीपक थळे, दत्ता पिंगळे, कृष्णा पिंगळे, संतोष थळे व आळीतील सर्व नवतरुणांनी एकत्रित येऊन हा उत्सव त्यावर्षी अतिशय उत्कृष्टपणे साजरा केला. त्यावर्षी दहीहंडी प्रथमच असल्यामुळे या दहीहंडीचा थरार पाहण्यासाठी संपूर्ण पंचक्रोशीतील लोकांचा चांगला प्रतिसाद लाभला. प्रथम दहीहंडी फोडण्याचा मान कांचन केणी यांनी मिळविला आणि पुढे ही हंडी नवनाथ पाटील व संजय थळे यांनी फोडली. त्यानंतर अनेक गोविंदा पथके ही दहीहंडी फोडण्यासाठी येत असतात. ही दहीहंडी सलग सात वर्षे आकाश अंकुश पिंगळे या गोविंदाने फोडली.

‘नाव मोठं की कर्तृत्व?’

भारतीय संस्कृतीच्या विशाल परंपरेत शकुंतला हे नाव केवळ एक नाव नाही; त्यामागे त्याग, संस्कार, प्रेम, संघर्ष, मातृत्व आणि आत्मसन्मानाची प्रदीर्घ कथा आहे. महर्षी कणांच्या आश्रमात वाढलेली शकुंतला, राजा दुष्यंताशी झालेली तिची भेट, दुर्वासांचा शाप, हरवलेली राजमुद्रा आणि अखेरीस झालेली पुनर्भेट या कथेतून भारतीय संस्कृतीने प्रेमाबरोबरच कर्तव्य, संयम आणि सत्याची परीक्षा यांचेही दर्शन घडवले.

हातात केंद्रित होतात आणि त्यावर नियंत्रण राहत नाही, तेव्हा संस्था हळूहळू व्यक्तिकेंद्रित होऊ लागते.

माग गुणवत्तेपेक्षा नातेसंबंध महत्त्वाचे ठरतात. आपल्या कुटुंबातील भाचा, नणंद, आल्या, मावशी, पुतण्या नात्यांची साखळी संस्थेत वाढत जाते; आणि कर्तृत्वाची दारे अरुंद होत जातात.

जिथे प्रश्न असायला हवा. “हा माणूस संस्थेसाठी काय करू शकतो?” तिथे प्रश्न बदलून होतो “हा माणूस आपला कोण?” हीच कोणत्याही संस्थेच्या अधःपतनाची सुरुवात असते.

प्रामाणिक माणसाला वनवास का? व्यवस्थेतील सर्वांत वेदनादायक चित्र तेव्हा दिसते, जेव्हा काम करणाऱ्याला शिक्षा

धनंजय शेटये

आणि खुशामत करणाऱ्याला बक्षीस मिळते. जो कर्मचारी उन्हाताऱ्यात काम करतो, अतिरिक्त जबाबदाऱ्या पेलतो, संस्थेच्या अडचणीच्या काळात उभा राहतोत्याच्याच वाट्याला जर अस्थिरता, अन्याय आणि मानसिक त्रास आला, तर त्याच्या मनात एक प्रश्न निर्माण होतो.

“प्रामाणिकपणे काम करण्याचा हा मोबदला आहे का?” आणि जेव्हा हा प्रश्न एका व्यक्तीच्या मनात राहत नाही, तर संपूर्ण कर्मचाऱ्यांच्या मनात निर्माण होतो, तेव्हा संस्थेची इमारत उभी असली तरी तिचा नैतिक पाया ढासळलेला असतो.

अधिकार म्हणजे मालकी नव्हे पद मिळणे ही उपलब्धी असू शकते; पण पदाला न्याय देणे ही खरी पात्रता आहे. अधिकार मिळाला म्हणजे आपण मोठे झालो असे होत नाही.

उलट, अधिकार जितका मोठा तितकी जबाबदारी मोठी.

संस्थेच्या पैशाकडे स्वतःच्या पैशासारखे पाहणे, संस्थेतील कर्मचाऱ्यांकडे कुटुंबियांसारखे नव्हे तर गुलामांसारखे पाहणे, स्वतःच्या माणसांसाठी नियम वाकवणे आणि इतरांसाठी नियम कठोर ठेवणेही नेतृत्वाची लक्षणे नाहीत. हा अधिकाराचा गैरवापर आहे. काळाचा न्यायालय सर्वांत मोठे असते

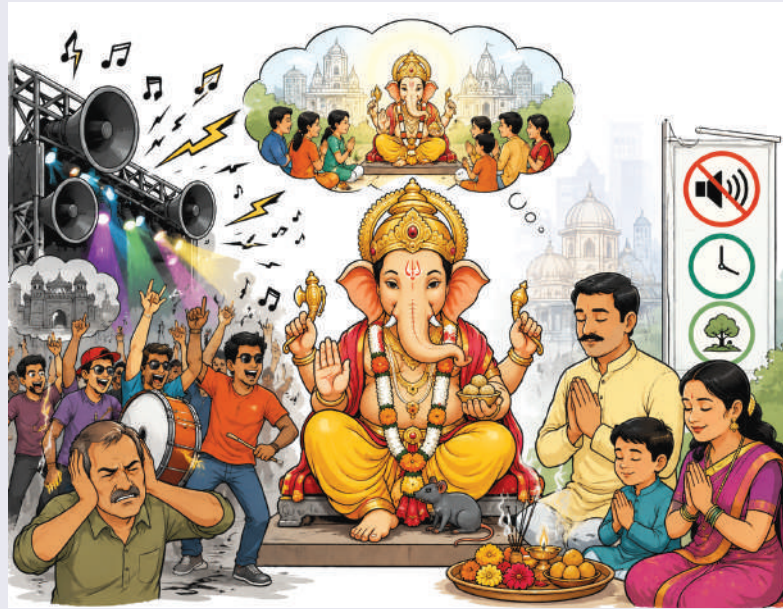
तू सुखकर्ता तु दुःखहर्ता । विनविनाशक मोर्त्या !

गणेश उत्सवाच्या आगमनावर नुकताच पुणे शहरात एक वाद निर्माण होत आहे, तो म्हणजे ध्वनी प्रदूषण आणि गणेश उत्सव साजरा करण्याबाबत. धार्मिक मुलतत्त्व समजून घेतली तर वादाचे मुद्दे मागे पडतील. निश्चितपणे सुखकर्ता मनातलं दुःख हरण करेल.

भारतात सण, उत्सवांची एक महान परंपरा व संस्कृती आहे. भारतात सारे सण मोठ्या उत्सवाने आनंदोत्सव साजरा करत असतात. गणेश उत्सव हा दहा दिवसांचा आनंदरूत होय.

संकटहरण करणारा गणराय आणि त्याचा उत्सव हा समाजहित जोपासत एक आदर्श त्यानिमित्त आदर्श निर्माण केला पाहिजे. पुण्यातील विद्यानंद बापट येत असलेल्या गणेशउत्सवात डीजे बाबत विरोधी भूमिका घेतली त्यामुळे त्याविरोधात सण कसे असावेत चर्चा झडू लागल्या आहेत. बापट यांनी काही तर्क मांडले त्यात उत्सवाला विरोध नाही, पण विद्रुपीकरण नको, संस्कृती विरुद्ध विकृती, सर्वसामान्यांचे आरोग्य आणि हक्क, कायद्याचे पालन, समान नियमांची गरज या गोष्टी विचारात घेतल्या तर प्रत्येक धर्मात असे सण, जयंती, उत्सव, यात्रा यांच्या नावाखाली वाढते विद्रुपीकरण मात्र जाणवत आहे ते सामाजिक व धार्मिक दृष्ट्या घातक आहे. यांची प्रत्येक धर्म प्रमुखांनी मीमांसा केली पाहिजे.

श्री गणरायाचे आगमन एक नवें चैतन्य निर्माण करत असते. आनंदाची पवणीच असते. पण याबरोबर एक उत्साही वर्ग उत्सवाच्या नावाखाली धार्मिक व सामाजिक भान विसरून जाऊन पावित्र्य धोक्यात आणून जनमनात प्रतिमा बिघडवण्याचे काम करत असतो. लोक परंपरा, संस्कृती संवर्धन अशा मोठ्या

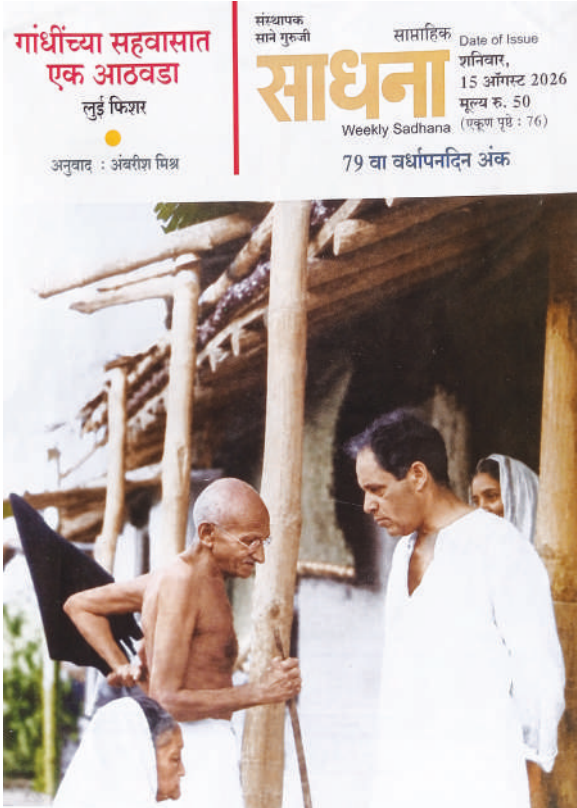
सणांतून करण्याची अपेक्षा असते, परंतु त्याकडे हेतू पुरस्पर दुर्लक्ष केले जाते. पारतंत्र्याच्या काळात गणेशोत्सव सुरू करण्यामागे धार्मिक व सांस्कृतिक ध्रुवीकरण होऊन भारतीय समाज्यात एक मरगळ आली होती. स्वातंत्र्याचा हेतू उराशी ठेऊन समाज एकीकरणासाठी हरवलेला आत्मविश्वास पुनर्स्थापित करण्यासाठी गणेश उत्सवाचे सार्वजनिक स्वरूप केले होते. स्वातंत्र्यानंतर प्रत्येक धर्मात धार्मिकता वाढीस लावून सामाजिक हेतू लोप पावू लागला. त्याचा परिणाम अधिक कट्टरता वाढीस लागली. कोणत्याही धर्मात दुसऱ्या धर्माचा द्वेष शिकवला जात नाही. कट्टरपणाच्या

गांधींच्या सहवासात एक आठवडा

गांधींच्या सहवासात एक आठवडा, लुई फिशर यांच्या मूळ इंग्रजी पुस्तकाचा, अंबरीश मिश्र यांनी केलेला मराठी अनुवाद, साप्ताहिक साधनाने, ७९ वा वर्षांपनदिन अंक, या स्वरूपात प्रकाशित केला आहे. ‘या अनुवादाचे स्वागत असो!’ या शीर्षकाव्ये विनोद शिरसाठ यांनी या अनुवादाचे स्वागत केले आहे. गेली वीस वर्षे हा अनुवाद त्यांच्या विचाराधीन होता. अंबरीश मिश्र यांनी ‘अनुवादकाचे मनोगत’मध्ये सविस्तरपणे आपली भूमिका मांडली आहे. त्यांच्या मते, हा पौर्वात्य-पश्चात्य संस्कृतींचा समंजस संवाद आहे. या पुस्तकावर ‘चले जाव’ आंदोलनाची सावली पडली आहे. ३ जून १९४२रोजी फिशर वर्ध्याला आले, आठवडाभर राहिले. तेथे राहून गांधींशी त्यांनी विविध विषयांवर चर्चा केली. रोजनिशीच्या स्वरूपात हे लेखन केले गेले. “गांधींशी झालेली चर्चा, हा मला उन्नत आणि आतून समृद्ध करणारा अनुभव होता” असे फिशर यांनी सुरुवातीलाच नमूद केले आहे. २७ तासांचा आगगाडीचा प्रवास, धूळ, उकाडा सहन, करत रात्री साडेआठ वाजता वर्ध्याला पोहोचल्यावर, काँग्रेस पक्षाच्या अतिथीगृहामध्ये दुसऱ्या मजल्यावरच्या पोर्चमध्ये ते झोपले होते. दुसऱ्या दिवशी त्यांनी सेवाग्रामकडे टांग्यातून प्रयाण केले. उंच तपकिरी गोऱ्या रंगाच्या गांधींचे त्यांना प्रथमच प्रत्यक्ष झाले. गांधींनी हस्तांदोलन करून स्वागत केले. अतिथी निवासामध्ये त्यांची व्यवस्था केली गेली. महादेव देसाईंशी त्यांची भेट झाली. त्यांनी आश्रमातील भोजनाचा प्रथमच आस्वाद घेतला होता. त्यांना आंबा कसा चोखून खायचा, हेही गांधींनी दाखवले. तीन वाजता फिशर यांची गांधींशी तासभर बातचीत झाली त्यावेळी क्रिपमभेटीसंबंधी विविध प्रश्न विचारले आणि गांधींची मते जाणून घेतली.

“मी एक अपुरा माणूस आहे” असे गांधींनी फिशर यांना गण्यांच्या वेळी सांगितले. दुसऱ्या दिवशी सकाळी खुशेंद यांनी, बिस्किटे, लोणी, मध आणि आंबे त्याहारीसाठी आणले. फिशर लिहितात, “माशा आणि मुंग्या माझ्या सपथेंत उतरल्याने घाईघाईत न्याहारी उरकली.” दिपणे टाईप करत असताना नरेंद्र देव आणि आर्यानायकम् आल्यामुळे कामात खंड पडला. त्या दोघांना रशियासंबंधी त्यांच्याशी बोलायचे होते.फिशर म्हणाले, “स्वातंत्र्य नुसतं पुरेसं नाही, स्वातंत्र्यानंतर भारताचे खरे प्रश्न सुरू होतील.” सुभाषबाबू भारतातून पलायन करून जर्मनीत गेले. तेथील रेडिओवरून त्यांनी ब्रिटिश राजवटीला विरोध करणारे भाषण केल्याचा उल्लेखही आहे. दुपारी तीन वाजता, गांधी कुटीत, गांधींशी प्रश्नोत्तरे झाली. स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर भारताचे चित्र कसे असेल, याविषयी चर्चा झाल्याचा उल्लेख आहे. तिसऱ्या दिवशी सकाळी गांधींच्यामागे फिशर चालत होत.भाज्यांची चव आवडत नसल्याचे फिशर यांनी दुपारच्या जेवणाबद्दल सांगितले. दुपारच्या चर्चेमध्ये काँग्रेस पक्षाबद्दल लुई यांची गांधींशी सविस्तर चर्चा होते. भारतातील शेतकऱ्यांचा कर्जबाजारीपणा दूर करण्यासाठी युरोपप्रमाणे भू-बँका सुरू करण्याचा विचार फिशर यांनी मांडला. स्वातंत्र्य मिळण्याआधी हे करणे शक्य नाही, असे गांधींनी उतर दिले. अमेरिका-ब्रिटन यांची मैत्री, संयुक्त राष्ट्रसंघ इ. विषयही त्यामध्ये आले होते.गांधींच्या सूचनेनंतर फिशर यांनी त्यांच्या मनातील चार प्रश्न त्यांना लिहून पाठवले. त्यावर ‘हरिजन’मध्ये गांधींनी उत्तरे दिली होती. जेवताना दोघांमध्ये गमतीशीर संवादही होत होते. गांधी चर्चिले, “तुम्ही माझ्या भाज्यांचा अजूनही अक्खेर करताहात.” फिशर म्हणतात, “एक माणूस म्हणून, नेता आणि मुत्सद्दी म्हणून मी तुमचा आदर करतो; स्वयंपाकी म्हणून नाही.” लुई म्हणतात, वृत्तपत्र वाचण्यात इथे कोणालाही रस नाही.सेवाग्रामात रेडिओ नाही. नेहरूंसारखे अपवाद वगळता, एकी भारतीय माणसे गावात नि गावापुरती जगतात. दुसरे महायुद्ध आणि बाहेरचे जग या गोष्टी फार दूरवरच्या गोष्टी, असे फिशर नोंदवितात. चौथ्या दिवशी फिशर यांनी चर्चेत, गांधींना अस्पृश्यांच्या परिस्थितीत काही सुधारणा आहे काय? असे विचारले. त्यावर गांधी म्हणाले “होय, पण अजून वाईटच आहे.” गांधींनी चर्चिले, रुझवेल्ट यांच्याविषयी लुई यांना विचारले होते. आश्रमात नेहरू आल्यानंतर त्यांच्याशीही लुई यांची चर्चा झाली. भारताला स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर संघराज्य व्यवस्थेसारखे काहीतरी करावे लागेल, असे गांधींना वाटत होते. फिशर यांनी रशिया आणि अन्यत्र याबाबत, त्यांचे अनुभव आले त्याविषयी सांगितले की, सर्व शक्तिमान राज्यसंस्था हा जगासमोरचा सर्वात बिकट धोका आहे. शक्तिशाली राज्यसंस्थेमुळे व्यक्तिगत स्वातंत्र्य अशक्य होते. भांडवलशाही अर्थकारणामुळे आर्थिक बाबतीत

राज्यसंस्थेचा हस्तक्षेप सतत वाढत राहतो. त्यामुळे राज्यसंस्थेच्या हाती पुष्कळ सत्ता एकवटते. पाचव्या दिवशी भारताच्या वाढत्या लोकसंख्येविषयी चर्चा झाली. ‘जन्मनियंत्रण हे एक उत्तर असू शकते.

पण माझा त्याला विरोध आहे.’ असे गांधी म्हणाले. पुन्हा सविनय कायदेभंगाच्या आंदोलनाकडे गांधींचा कल होता.१० जून१९४२ हा लुई यांचा सेवाग्राममधील शेवटचा दिवस. त्यांची तेथे आलेल्या नेहरू आणि मौलाना यांच्याशी चर्चा झाली. दुपारी आझाद, नेहरू यांच्यासह

ते वर्ध्यांच्या काँग्रेस हॉस्टेलच्या दिशेने निघाले. निरोप घेत असताना गांधींनी त्यांच्याशी अगदी कडक शेकहँड केला आणि “पुन्हा या!” असे म्हणाले. फिशर आणि गांधी यांच्या भेटीचे वेळी, गांधींचे वय ७२ वर्षे होते, तर लुई ४६ वर्षांचे होते. नंतरच्या सात दिवसांत लुई न्यूयॉर्कला पोहोचले. गांधींनी त्यांच्याजवळ राष्ट्राध्यक्ष रुझवेल्ट यांना देण्यासाठी एक पत्रही दिले होते. लुई फिशर (१८९६-१९७०) यांच्या जीवनकार्याविषयी अंबरीश मिश्रा यांनी लिहिले आहे. लुई फिशर यांचा अमेरिकेच्या फिलाडेल्फिया प्रांतात, एका गरीब कुटुंबात जन्म झाला. काही काळ शिक्षकीपेशा स्वीकारल्यानंतर ते पत्रकार झाले. १९२२मध्ये विवाहानंतर दोघे रशियाला गेले. रशियात काही वर्षे राहिल्यानंतर परत मायदेशी परतले. हिटलर वगळता, स्टालिन, चर्चिल, फ्रँकलिन रुझवेल्ट, पॅ.नेहरू अशा अनेक जागतिक नेत्यांना फिशर सतत भेटत होते.देश-विदेशातील मुत्सद्दी, संपादक, वृत्तपत्रांचे मालक, उद्योगपती, बर्नार्ड शॉ, लास्क्री अशा थोरांशी त्यांचा स्नेह होता. त्यांची विविध पुस्तके गाजली. ‘द लाइफ ऑफ महात्मा गांधी’ (१९५०) या पुस्तकावर आधारित रिचर्ड अ‍ॅटनबरो यांच्या ‘गांधी’ (१९८२) चित्रपटाला जगभर उर्दड प्रतिसाद लाभला आणि अनेक पुरस्कारही! लुई फिशर यांनी गांधीवादी कार्यकर्ते, ब्रिटिश अधिकारी आणि ज्या नेत्यांचा उल्लेख केला आहे, त्यांचा सचित्र परिचय करून देण्यात आला आहे. शेवटी अंबरीश मिश्र यांचा सविस्तर सचित्र परिचय दिला आहे.

लुई फिशर यांच्या गांधींशी झालेल्या दीर्घ चर्चा, त्यांचे आश्रमातील निरीक्षण मनोबोधक आहे. १९४२ मधील, आंतरराष्ट्रीय राजकारण आणि भारतातील स्वातंत्र्यचळवळीचा विलक्षण धामधुमीचा काळ, हा विषय त्याकाळी अत्यंत महत्त्वाचा होता. परंतु आजच्या सर्वसामान्य वाचकांना त्याची फारशी कल्पना नसण्यापेक्षा शक्यता आहे. गांधींच्या तत्कालीन जीवनाची, त्यांच्या विचारांची आणि आंतरराष्ट्रीय पातळीवरचे महान व्यक्तिमत्त्व म्हणून, त्यांचा उत्तम परिचय, या अंकाद्वारे सुजाण वाचकांना होतो आहे.

उदात्तहेतू पूर्वक गणेशोत्सव व्हावेत !

नियमन व शांतता राखण्यासाठी कसोशीने प्रयत्न करतात. उत्सव संपे पर्यंत पोलीस कार्यरत असतात. प्रत्येक नागरिकाला आपल्या कार्यात बाधा येणार नाही याची काळजी घेत मार्ग काढून देतात. त्यात थोडासा विलंब होत असेल पण तेड निर्माण होणार नाही यांची काळजी बारकाईने घेतली जाते. म्हणून आपण आपला कार्यक्रम, सण निर्विघ्नपणे पार पाडतो. यासाठी कायद्याचे बंधन अवश्य आहे. आज आपण आदर्शवत सण साजरे केल तर पुढील पिढी सुद्धा त्याचे अनुकरण करेल. आपली शिस्त ही सामाजिक स्वास्थ्याचा पाया आहे. उत्सवातून केवळ ध्वनी प्रदूषण होत नाही तर हवा, पाणी यांचेही प्रदूषण होते. सणावारांचे निर्मात्य ही सुद्धा महत्वाची

बदलत्या काळाबरोबर परंपरा जपणारी राष्ट्रीय भावना वाढीस लावणारी अनेक मंडळे आहेत. अनेक गावांत एक गाव एक गणपती तर शहरात एक वाई एक गणपती संकल्पना आजही राबवली जात आहे. अनेक गावांत पर्यावरण पूरक गणेश उत्सव होत आहे. मूर्तीदान असाही एक उपक्रम नजरेस पडतो. उत्सवासाठी जमा झालेल्या पैशाच्या योग्य विनियोग केला जात आहे.

अनेक सामाजिक कामांना प्राधान्य दिले जात आहे. अशा संकल्पना राबवल्याने मोठे यश पोलीस प्रशासनास आले आहे. जोपर्यंत सामाजिक एकोपा आहे तो पर्यंत सामाजिक वीण विस्कटवण्याचे धारिष्ट कोणी करू शकत नाही. यात घोरोघरी गणपती स्थापना होताना एक आनंदाचा क्षण नागरिकांना अनुभवयास मिळणार आहे. विसर्जनावेळी ग्रामीण भागात विहिरी, तळी, तलाव,नदी उपलब्ध आहे. मोठं मोठ्या प्रमाणात नष्ट झाली आहे. नदी, तलावातील पाणी आटल्यावर ह्या मूर्ती उघड्या पडल्याने विटंबना होत आहे. शासनाने प्रत्येक उत्सवावेळी सुरक्षा व सामाजिक बांधिलकीचे आवाहन करत असते. विद्युत रोषणाईचा झगम गाट,मोठमोठेदेखावे, दर्शनासाठीप्रचंडगोंधळ, दहा दिवसातून एकदा तरी नाचगाणी ठेवली जातात. विसर्जन मिरवणुकीत डीजे नाही तर

एकाच वेळी शंभर ढोल ताशे वाजवले जातात. अश्या गोष्टींना शासनाने पायबंद घालता तरी ते सुरू असतात. मिरवणुकीतही शिस्तबद्ध पणा दिसत नाही. अनेकदा विसर्जनास विलंब व अपघात होत असतात. मिरवणुकमध्ये पोलीस यंत्रणेवर येणारा प्रचंड ताण कमी करण्यासाठी मोठी धावपळ करावी लागते.

राष्ट्रीय भावना वाढीस लावणारी अनेक मंडळे आहेत. अनेक गावांत एक गाव एक गणपती तर शहरात एक वाई एक गणपती संकल्पना आजही राबवली जात आहे. अनेक गावांत पर्यावरण पूरक गणेश उत्सव होत आहे. मूर्तीदान असाही एक उपक्रम नजरेस पडतो. उत्सवासाठी जमा झालेल्या पैशाच्या योग्य विनियोग केला जात आहे. अनेक सामाजिक कामांना प्राधान्य दिले जात आहे. अशा संकल्पना राबवल्याने मोठे यश पोलीस प्रशासनास आले आहे. जोपर्यंत सामाजिक एकोपा आहे तो पर्यंत सामाजिक वीण विस्कटवण्याचे धारिष्ट कोणी करू शकत नाही. यात घोरोघरी गणपती स्थापना होताना एक आनंदाचा क्षण नागरिकांना अनुभवयास मिळणार आहे. विसर्जनावेळी ग्रामीण भागात विहिरी, तळी, तलाव,नदी उपलब्ध आहे. मोठं मोठ्या प्रमाणात नष्ट झाली आहे. नदी, तलावातील पाणी आटल्यावर ह्या मूर्ती उघड्या पडल्याने विटंबना होत आहे. शासनाने प्रत्येक उत्सवावेळी सुरक्षा व सामाजिक बांधिलकीचे आवाहन करत असते. विद्युत रोषणाईचा झगम गाट,मोठमोठेदेखावे, दर्शनासाठीप्रचंडगोंधळ, दहा दिवसातून एकदा तरी नाचगाणी ठेवली जातात. विसर्जन मिरवणुकीत डीजे नाही तर

विठ्ठल-वळसेपाटील

बाब समजून घेण्याची गरज आहे. गणेशाची शाडूच्या मूर्ती जाऊन त्याटिकाणी प्लास्टर ऑफ पॅरीसच्या मूर्ती आल्याने विसर्जनावेळी त्या मूर्ती विरघळत नाही. तसेच निर्मात्य नदीत टाकले जाते. त्यामुळे जलप्रदूषण मोठ्या प्रमाणात होते. यामुळे जैवविविधता ही मोठ्या प्रमाणात नष्ट झाली आहे. नदी, तलावातील पाणी आटल्यावर ह्या मूर्ती उघड्या पडल्याने विटंबना होत आहे. शासनाने प्रत्येक उत्सवावेळी सुरक्षा व सामाजिक बांधिलकीचे आवाहन करत असते. विद्युत रोषणाईचा झगम गाट,मोठमोठेदेखावे, दर्शनासाठीप्रचंडगोंधळ, दहा दिवसातून एकदा तरी नाचगाणी ठेवली जातात. विसर्जन मिरवणुकीत डीजे नाही तर

हाती घेऊन अनेक गावातून ग्रामविकासाला गणेश मंडळानी चालना देतील असे चित्र साध्य निर्माण झाले आहे. नैसर्गिक व राष्ट्रीय आपत्ती असताना मोलाचे योगदान देणे अवश्य आहे. अश्या स्तुत्य उपक्रमांमुळे राष्ट्र भावना टिकून राहील. येणाऱ्या काळाला गवसणी घालण्याचे काम अनेक गणेश मंडळानी केले आहे. पुण्यात पाणशेत धरण फुटल्यावर व इतर आपत्ती काळात गणेश मंडळानी योगदान दिले होते. याची आठवण करून दिली पाहिजे. अनेक मंडळे आपली कर्तव्य पार पडताना दिसली.

गणपती ही बुद्धीची देवता आहे. तेव्हा मुलांची, जनतेची, बुद्धिमत्ता वाढीस लागेल, असे उपक्रम मंडळानी राबवायला पाहिजेत. मंडळानी रक्तदान शिबिरे, आरोग्य शिबिरे, व्यवसाय मार्गदर्शन, स्पर्धापरीक्षा मार्गदर्शन, शेती विषयक मार्गदर्शन आयोजन करायला हवे. दुष्काळग्रस्त, पूरग्रस्त आणि आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांच्या कुटुंबियांना मदत करायला हवी. गरीब मुलांचे शैक्षणिक पालकत्व, पर्यावरणासाठी देशी वृक्ष लागवड, शाळेतील मुलासाठी ऑनलाईन सांस्कृतिक कार्यक्रम,वक्तृत्व, निबंध स्पर्धेचे आयोजन करायला हवे. समाजातील विविध क्षेत्रात काम करणाऱ्या मान्यवरांचे व्याख्यान आयोजित करायला हवे.हा उत्सव जितका साधेपणाने आणि विधायक मार्गाने साजरा केला जाईल, तितके त्याचे पावित्र्य कायम राहील आणि भक्तांनाही त्याचा आनंद लुटता येईल. सार्वजनिक गणेशोत्सवाचे प्रयोजन समाज एकत्रीत पणा जपणे, भेदाभेद दूर व्हावा, सामाजिक एकोपा, सामाजिकवीण असावी, लोकप्रबोधन बरोबर, मनोरंजन हवेच,संस्कृती व राष्ट्रविकास, ज्ञान यांची काच धरावी असा हा उदात्तहेतू असावा तसेच येणाऱ्या काळात भारतीय संस्कृतीचे गोडवे जगभर गायले जातील.

जिल्ह्यात दहीहंडी उत्सवाचा जल्लोष

। अलिबाग । प्रतिनिधी । गोपाळकाळा सणानिमित्त रायगड जिल्ह्यात दहीहंडीचा उत्सव साजरा करण्यात आला. जिल्ह्यामध्ये आठ हजार ८७० दहीहंड्याचे आयोजन करण्यात आले होते. जिल्ह्यात ठिकाणी मिरवणूका काढून उत्सव साजरा करण्यात आला. काही ठिकाणी सांस्कृतिक तर काही ठिकाणी बाल्या नृत्यांचे सादरीकरण करीत पारंपारिक नृत्याचे दर्शन घडवून आले. अनेक ठिकाणी साखळी करीत संपूर्ण गावात, शहरात, गल्लीत जाऊन दहीहंडी फोडण्याचा कार्यक्रम जल्लोषात साजरा केला. या उत्सवात महिलादेखील सहभागी झाल्या होत्या. लहान मुलांबरोबरच तरुणाईनेसुद्धा या उत्सवाचा आनंद घेतला.

गोविंदाच्या आगमनाने रंगतो पारंपरिक सोहळा

। सुधागड-पाली । प्रतिनिधी । गोकुळाष्टमी म्हणजे श्रीकृष्णाच्या जन्माचा आनंदोत्सव. या सणानिमित्त गावागावांत दहीहंडी, गोपाळकाला आणि विविध पारंपरिक कार्यक्रमांचे आयोजन केले जाते. आबालवृद्धांसह तरुणाईमध्ये या उत्सवाची विशेष उत्सुकता पाहायला मिळते. शनिवारी (दि. ५) सुधागड तालुक्यातील जांभूळपाड्यासह परिसरातील विविध गावांमध्ये दहीहंडी उत्सव मोठ्या उत्साहात आणि जल्लोषात साजरा करण्यात आला. पारंपरिक वेशभूषा, ढोल-ताशांचा गजर, वाद्यांच्या तालावर थिरकणारी तरुणाई आणि गोपाळकाल्याच्या उत्साहाने संपूर्ण परिसरात भक्तीमय वातावरण निर्माण झाले होते. मात्र, जांभूळपाडा येथील दहीहंडी उत्सवाला एक

आगळीवेगळी पारंपरिक ओळख आहे. अनेक वर्षांपासून जपली जाणारी ही प्रथा आजही तितक्याच श्रद्धेने आणि उत्साहाने साजरी केली जाते. दहीहंडी फोडण्यापूर्वी गोविंदाच्या अंगावर आसूडाचे (सोरट) फटके घेण्याची पारंपरिक प्रथा येथे पाहायला मिळते. उत्सवादरम्यान कन्होबाची वारी गोविंदाच्या अंगात येते, अशी स्थानिक ग्रामस्थांची श्रद्धा आहे. या पारंपरिक विधीनंतर गोविंदा उत्साहात नृत्य करू

लागतात. महिलांकडून त्यांची पूजा-अर्चा केली जाते. त्यानंतर गोविंदा पारंपरिक पद्धतीने गावातून फिरतात आणि हा सोहळा पार पडल्यानंतर दहीहंडी फोडण्याचा कार्यक्रम होतो. ही प्रथा नेमकी कधीपासून सुरू झाली, याबाबत निश्चित माहिती उपलब्ध नसली तरी पिढ्यापिढ्या चालत आलेली ही लोकपरंपरा ग्रामस्थांनी आजही जपली आहे. बदलत्या काळात अनेक पारंपरिक प्रथा मागे पडत

असताना, जांभूळपाड्यातील ही परंपरा आजही श्रद्धा, लोकविश्वास सहभागातून जिवंत असल्याचे दिसून आले. या अनोख्या सोहळ्याचे साक्षीदार होण्यासाठी परिसरातील नागरिकांनी मोठी गर्दी केली होती. पारंपरिक विधी, ढोल-ताशांचा निनाद आणि दहीहंडीच्या उत्साहामुळे जांभूळपाड्याचे वातावरण अक्षरशः उत्सवमय झाले होते. सुधागड तालुक्यातील गोपाळकाल्याचा उत्साह मोठ्या प्रमाणात पाहायला मिळाला. लहान-मोठ्या दहीहंड्या फोडताना बालगोपालांसह तरुणाईने नृत्याचा टेका धरला. पारंपरिक गाणी म्हणत गोविंदा घरोघरी जात होते. ठिकठिकाणी दहीकाला, फळे आदी प्रसाद देऊन तसेच पाण्याचा वर्षाव करत गोविंदांचे उत्साहात स्वागत करण्यात आले.

पाऊस आणि ढगाळ वातावरणात दहीहंडी फोडण्याचा आनंद काही औरच असल्याचे चित्र यावेळी पाहायला मिळाले. पावसाच्या सरी अंगावर घेत एकावर एक थर रचत गोविंदांनी दहीहंडी फोडण्याचा थरार अनुभवला. परिसरात जल्लोष, टाळ्यांचा कडकडाट आणि वाद्यांचा गजर सुरू असताना उत्सवाचा आनंद द्विगुणित झाला. श्रद्धा, परंपरा, लोकसंस्कृती आणि उत्साह यांचा सुरेख संगम असलेल्या जांभूळपाड्यातील दहीहंडी उत्सवाने कोकणच्या समृद्ध लोकपरंपरेचे पुन्हा एकदा दर्शन घडविले. काळ बदलला, उत्सव साजरा करण्याच्या पद्धतीमध्ये बदल झाले; मात्र जांभूळपाड्यातील ही आगळीवेगळी प्रथा आणि परंपरा आजही ग्रामस्थांच्या श्रद्धेतून आणि उत्साहातून तितक्याच जिवंतपणे जपली जात आहे.

साखर येथे दहीहंडी साजरी

। अलिबाग । प्रतिनिधी । अलिबाग तालुक्यातील रायगड जिल्हा परिषद शाळा साखर येथे शनिवारी (दि. ५) सप्टेंबर रोजी श्रीकृष्ण जन्माष्टमीनिमित्त दहीहंडी कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला होता. हा कार्यक्रम अतिशय उत्साहात व जल्लोषात पार पडला. विद्यार्थी आणि पालकांनी दहीहंडी कार्यक्रमाचा मनमुराद आनंद लुटला. विद्यार्थ्यांना सांस्कृतिक

वारसा लाभावा व ऐक्य निर्माण व्हावे हा यामागील मुख्य उद्देश होता. आजच्या युगात पारंपरिक सणाला देखील विशेष महत्त्व आहे हे या कार्यक्रमातून दिसून येते. या कार्यक्रमासाठी किरण बुरांडे, गोकुळ सांगं, जय बुरांडे, शेखर भुकरवार, शाळा व्यवस्थापन समिती सदस्य हेरखर गोतकर यांनी सहकार्य केले. या कार्यक्रमासाठी प्रफुल्ल बानकर, रेसम भुकरवार, भावना जगू,

रणिता दाभोळकर, नुतन तांडेल, जयराम आंबेकर, अमिता सारंग, श्वेता नाखवा, अश्विनी गण, तसेच शाळा व्यवस्थापन समिती सदस्य व सर्व पालक उपस्थित होते. कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी मुख्याध्यापक राजेंद्र पाटील, स्मिता चिखले, रिमा गुर्व, संजना नबेंकर, मनिषा गुर्व, अमोली साटविलकर, वैष्णवी तसेच सर्व आजी माजी विद्यार्थी उपस्थित होते.

■ अलिबाग कोळीवाड्यात बच्चेकंपनीसह तरुणांनी दहीहंडी फोडून जल्लोष साजरा केला.

■ चेंब्रे येथील मारुती मंदिरजवळ दहीहंडीचा जल्लोष करताना.

■ गोविंदा रे गोपाळाच्या आवाजाने पीएनपी संकुल दानापून गेला. गोकुळाष्टमी, गोविंदा निमित्त अलिबाग जवळील पीएनपी होली चार्ज्ड शाळेत दहीहंडी उत्सव साजरा करण्यात आला. यावेळी विद्यार्थ्यांनी थरावर थर रचून दहीहंडी फोडली.

■ गोविंदा रे गोपाळाच्या आवाजाने पीएनपी संकुल दानापून गेला. गोकुळाष्टमी, गोविंदा निमित्त अलिबाग जवळील पीएनपी होली चार्ज्ड शाळेत दहीहंडी उत्सव साजरा करण्यात आला. यावेळी विद्यार्थ्यांनी थरावर थर रचून दहीहंडी फोडली.

। खांदा कॉलनी । प्रतिनिधी । गोकुळाष्टमीच्या पार्वभूमीवर पनवेल शहरात शनिवारी सर्वत्र उत्साहाचे वातावरण असून, विशेष आकर्षण ठरते ते लाईन आळी परिसरातील सुमारे दीडशे वर्षांची परंपरा लाभलेली देवाची हंडी. पनवेलमधील दहीहंडी उत्सवाची सुरुवात परंपरेनुसार प्रथम या देवाच्या हंडीने केली जाते. लाईन आळीतील ही ऐतिहासिक परंपरा आजही श्रद्धेने आणि उत्साहात जपली जात आहे. विशेष म्हणजे ही हंडी

दैवज्ञ ब्राह्मण सोनार समाजाचा कृष्ण जन्मोत्सव

। आगरदांडा । प्रतिनिधी । मुरुड दैवज्ञ ब्राह्मण सोनार समाजाच्या वतीने समाज हॉल येथे श्रीकृष्ण जन्माष्टमी उत्साहपूर्ण वातावरणात साजरी करण्यात आली. यावेळी बालगोपालांनी उत्साहात दहीहंडी फोडून उपस्थितांची मने जिंकली. पूजेचा मान बाजारपेठ येथील सचिन धोत्रे व त्यांच्या पत्नी यांना मिळाला. विधिवत पूजनानंतर कार्यक्रमास सुरुवात झाली. रात्री १२.४५ वाजता श्रीकृष्ण जन्म होताच फटाक्यांची आतषबाजी करण्यात आली. यानंतर दही-पोहे

वाटप करून जन्माष्टमीचा उत्सव जल्लोषात साजरा करण्यात आला. जन्माष्टमीनिमित्त महिलांनी पारंपरिक पाळणा गीत तसेच गवळण सादर केली. गवळणीवर महिलांनी नृत्य सादर करत कार्यक्रम त रंगत आणली. बालगोपालांसह महिला व समाजबांधवांनी सहभाग घेत कृष्ण जन्मोत्सव उत्साहात साजरा केला.

आकार प्री-स्कूलमध्ये श्रीकृष्ण जन्माष्टमी

। महाड । प्रतिनिधी । महाड येथील आकार प्री-स्कूलमध्ये श्रीकृष्ण जन्माष्टमी व दहीहंडी उत्सव मोठ्या उत्साहात, साजरा करण्यात आला. यावेळी शाळेतील चिमुकल्या विद्यार्थ्यांनी श्रीकृष्ण, राधा तसेच विविध पारंपरिक व्यक्तींखांच्या आकर्षक वेशभूषा परिधान करून उपस्थितांची मने जिंकली. यावेळी चिमुकल्यांनी कान्हाच्या वेशात मोरपिसांचा मुकुट, बासरी पोशाख परिधान केला होता. शोभा वाढविली. काही विद्यार्थ्यांनी विविध पारंपरिक पोशाखांतून भारतीय संस्कृतीचे दर्शन घडविले.

बाळगोपाळांनी फोडली दहीहंडी

सुतारवाडी : श्रीकृष्ण, सुदाम, राधा, आणि श्रीकृष्णाचे अनेक सवंगडी गोपाळकाला या दिवशी एकत्र आले. गोविंदा रे गोपाळा असे म्हणत शाळेच्या ठिकाणी बांधलेली दहीहंडी फोडून साजरा केला. कविता भालेराव, शितल सानप, सानिका मोरे आदींनी लहान मुलांची विशेष तयारी करून घेतली. लहान मुलांनी दाखविलेल्या कलागुणांचा स्कूलचे संस्थापक, डॉ. रमेश राजे, सदानंद प्रधान, लिखाकत कडवेकर, पालक वर्ग, स्कूल कमिटी सर्व सदस्य आदींनी या लहान मुलांचे विशेष कौतुक केले.

। श्रीवर्धन । प्रतिनिधी । श्रीवर्धन येथील ऐतिहासिक पेशवेकालीन लक्ष्मीनारायण मंदिरात लक्ष्मीनारायण देवस्थान ट्रस्टर्फे आयोजित श्रीकृष्ण जन्मोत्सव सोहळ्यांतर्गत शनिवार (दि. ०५) रोजी भक्तीमय वातावरणात काल्याचे कीर्तन आणि पुरुषांचे पारंपरिक खेळ अत्यंत उत्साहात पार पडले. या तीन दिवसीय उत्सवामध्ये नागपूर येथील मृण्मयी कुलकर्णी यांच्या सुश्राव्य कीर्तनाचे आयोजन करण्यात आले आहे. उत्सवाच्या पहिल्या दिवशी,

लक्ष्मीनारायण मंदिरात पारंपरिक खेळ

अभंगाच्या तालावर आणि पेटी, नाल व टाळांच्या गजरात मंदिर परिसरात पुरुषांचे पारंपरिक खेळ रंगले. संत तुकाराम, संत एकनाथ व संत जनाबाई यांच्या अभंगांवर आधारित हमामा, हुंबरी, दळण-कांडण, फुगडी, दंड आणि बस फुगडी यांसारखे अंगात जोश आणि ताकद आणणारे विविध पारंपरिक खेळ पुरुषवर्गाने भक्तीभावाने सादर केले. हे खेळ पाहण्यासाठी भाविकांनी मोठी गर्दी केली होती.

अभंगाच्या तालावर आणि पेटी, नाल व टाळांच्या गजरात मंदिर परिसरात पुरुषांचे पारंपरिक खेळ रंगले. संत तुकाराम, संत एकनाथ व संत जनाबाई यांच्या अभंगांवर आधारित हमामा, हुंबरी, दळण-कांडण, फुगडी, दंड आणि बस फुगडी यांसारखे अंगात जोश आणि ताकद आणणारे विविध पारंपरिक खेळ पुरुषवर्गाने भक्तीभावाने सादर केले. हे खेळ पाहण्यासाठी भाविकांनी मोठी गर्दी केली होती.

पेझारीत रंगला दहीहंडीचा उत्साह

चित्रलेखा पाटील यांच्यासह अॅड. मानसी म्हात्रे यांची उपस्थिती

। रायगड । जिल्हा प्रतिनिधी । शेतकरी कामगार पक्षाच्या प्रवक्त्या चित्रलेखा पाटील पुरस्कृत शेतकरी कामगार पक्ष पेझारी, मृदूल म्हात्रे मित्र मंडळ आयोजित दहिहंडी उत्सवाचे आयोजन करण्यात आले. ढोलपाडा-आंबेपूर येथील नूतन हनुमान क्रीडा मंडळाच्या मैदानात या उत्सवाचा शुभारंभ झाला. शेकाप प्रवक्त्या चित्रलेखा पाटील यांच्या प्रमुख उपस्थिती या सोहळ्याचा उद्घाटन झाले. यावेळी शेकाप महिला आघाडी प्रमुख अॅड. मानसी म्हात्रे, शेकाप तालुका चिटणीस सुरेश घात, शेकाप जिल्हा चिटणीस मंडळाचे सदस्य अनिल पाटील, अलिबागच्या नगरसेविका अॅड. निलम हजारे, मृदूल म्हात्रे मित्र मंडळाचे पदाधिकारी, सभासद, ग्रामस्थ, महिला उपस्थित होते. पेझारी ग्रामस्थ अध्यक्ष

गजानन पाटील यांच्या हस्ते उद्घाटन करण्यात आले. यावेळी दिगंबर म्हात्रे, मो.रा. म्हात्रे, अंबरनाथ पाटील, प्रणित म्हात्रे, अतुल पाटील, कल्पेश पाटील आदी ग्रामस्थ उपस्थित होते. उद्घाटनावेळी नूतन महसोबा गोविंदा पथक पेझारी यांनी पाच थर लावून सलामी दिली. गोविंदा रे गोपाळा अशा अनेक मराठी, हिंदी गाण्यांच्या ठेक्यावर नाचत दहीहंडीचा जल्लोष साजरा करण्यात आला. या उत्सवामध्ये पाच व त्यापेक्षा अधिक थरांची सलामी देणाऱ्या गोविंदा पथकांना तीन हजार रुपये, चार व त्यापेक्षा अधिक थरांची सलामी देणाऱ्या महिला गोविंदा पथकांना तीन हजार रुपयांचे बक्षीस देवण्यात आले. त्यामुळे सलामीसाठी मानवी मनोरे रचण्याचा साहसी प्रयत्न असंख्य गोविंदा पथकाने केला.